

COPENHAGEN, Danska. - Dansko trgovinsko ministrstvo izdalo licence za uvoz prvih 100 sovjetskih avtomobilov.

AMERIŠKA DOMOVINA
 6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays
 General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83 No. 192 Tues., Sept. 29, 1953

Nevarna zmaga

Odhod Martina P. Durkina, dosedanjega delavskega tajnika, iz Eisenhowerjeve vlade pomeni nevarno zmago socialnih nazadnjakov.

Kakor je splošno znano, imamo v obeh velikih ameriških strankah dve krili: izrazito kapitalistično in nasprotno socialnemu napredku, drugo pa bolj ljudsko in socialno čuteče. Pri republikancih, ki so bolj kapitalistično konservativna stranka, je socialno konservativno krilo v velikih premoči, dočim je v demokratiški stranki ravno narobe. Južni demokratije so po svojem mišljenju bližje republikancem kot pa večini demokratov. V senatu in kongresu v socialnih zadevah južni demokratije navadno glasujejo z republikanci in so pri zadnjih volitvah nemalo pripomogli k njihovi zmagi. Če bi se v Združenih državah stranke ločile po socialnih nazorih, bi morali južni demokratije oditi v republikansko stranko, levo krilo republikanske stranke pa v demokratiško, potem bi imeli dve socialno prilično enotni stranki, ki bi si stali nasproti v socialnih zadevah.

Predsednika Eisenhowerja bi morda smeli prištevati k socialno naprednemu krilu v republikanski stranki. Pri zadnjih predsedniških volitvah je jasno videl, da je organizirano delavstvo proti republikanski stranki, da je za delavstvo poseben trdnj v peti takozvani Taft-Hartleyev zakon, ki ima nekaj tdnov proti delavstvu v sebi. Ali je Eisenhower tudi prepričan o nedostatkih tega zakona, ali pa je kot odličen taktik smatral, da je treba v tem oziru vsaj nekako zadovoljiti delavstvo, je težko reči. Demokratiška stranka se je izjavila za odpravo tega zakona, republikanska pa za njegovo ohranitev. Eisenhower je našel precej srečno obliko v volilni propagandi glede tega, ko je obljubil, da bo on deloval za izboljšanje tega zakona.

Ko je novoizvoljeni predsednik sestavljal svojo vlado, je imenoval za delavskega tajnika Martina P. Durkina, ki je demokrat in je tudi volil demokratiškega kandidata. Med republikanci je nastalo radega imenovanja veliko začudenje in zgražanje, sam pokojni senator Taft se je ob tej novici začudil rekoč: "Neverjetno..."

Kaj je dovedlo Eisenhowerja, da je imenoval Durkina za delavskega tajnika?

Vsi drugi člani Eisenhowerjeve vlade so protestantje, da bi bil vsaj eden med njimi katoličan, se je po mnenju nekaterih predsednik odločil, da imenuje Durkina, ki je znan kot odličen katoličan.

Mr. Durkin je bil tudi osebno zelo primerna osebnost za to mesto. On je predsednik delavske organizacije vodovodnih inštalaterjev, miren človek, ne kaka bojovita narava, pač pa v vsem nastopu zelo trezen, zmeren v svojih zahtevah, nikak politik, poleg tega pa je imel že kot osemletni bivši ravnatelj delavskega urada države Illinois dovolj praktične skušnje v uradovanju. Eisenhower skoraj ni mogel najti bolj primerne osebe za to mesto kot je bil Durkin. Njegovo imenovanje so sprejele delavske organizacije z odobravanjem.

Toda Mr. Durkin se je kot demokrat in zagovornik delavskih interesov že koj od početka slabo počutil med samimi republikanci, zastopniki velekapitala in podjetništva v Eisenhowerjevi vladi. Toda upal je, da bo s pomočjo predsednika dosegel, kar je ta obljubil ob času volilne kampanje, da se bo namreč Taft-Hartleyev zakon izboljšal tako, da bo sprejemljiv tudi za delavstvo. V ta namen je Durkin že pretečeno zimo ustvaril v smislu predsednikovih naročil poseben odbor, sestavljen iz zastopnikov podjetništva, delavstva in javnosti, ki naj bi sporazumno predložil izboljšanja k Taft-Hartleyevemu zakonu. Ta konferenca radi odpora podjetnikov ni rodila uspeha. Durkin je nato skušal s tajnikom za trgovino doseči sporazum, pa tudi tu ni uspel. Zdaj je skušal doseči soglasje z republikanskimi političnimi voditelji, toda ti niso imeli za to umevanja. Končno je Durkin v uradni delavski tajništva in z Eisenhowerjevimi zastopniki v Beli hiši po dolgih razpravah dosegel, da so se zedinili v 19 točkah, ki naj bi tvorile izboljšavo osovraženega zakona. The Wall Street Journal z dne 3. avgusta je na nepojasnen način prišel do besedila tega sporazuma in poslanice, ki naj bi jo predsednik naslovil na senat glede izboljšanja Taft-Hartleyevega zakona. Ko so republikanci tako zvedeli vsebino sporazuma med Belo hišo in Durkinom, se je pričela huda kampanja proti tej izpremembi. Kot se trdi, se je zavzel za to zlasti podpredsednik Nixon in pregovoril predsednika Eisenhowerja, da ni nato poslal tega predloga senatu.

Tako je delavski tajnik Durkin izprevidel, da s predlogom izboljšanja Taft-Hartleyevega zakona ne bo mogel uspeti, pa je podal ostavko.

Tako je zmagala konservativno kapitalistična struja, proti kateri tudi velik ugled predsednika Eisenhowerja ni mogel podpreti upravičenih delavskih zahtev.

Časopisje, ki podpira republikansko vlado, je skušalo zmanjšati pomen odstopa delavskega tajnika češ, da to ne bo nič vplivalo na splošno politiko vlade. Trenotno res ne bo odhod Durkina rodil kakih večjih posledic, Eisenhower

bo lahko dobil drugega delavskega tajnika, ki bo pogodu republikancem, toda zadeva je kljub temu zelo resna. Odstop Durkina je delavstvu jasno pokazal, da od republikanske stranke in vlade ne more pričakovati izboljšanje Taft-Hartleyevega zakona, da bo ostala v sedlu protisocialna kapitalistična struja, ki nima kaj smisla za socialni napredek in tudi ne za splošno delavske težnje. In to ima pri prihodnjih volitvah kaj lahko usodne posledice za republikance.

BESEDA IZ NARODA

Pomagajmo bratom v Kanadi zgraditi cerkev!

Cleveland, O. — Rojaki iz Toronta v Kanadi nas pozivajo, naj jim pomagamo postaviti lastno slovensko cerkev — prvo v vsej obširni Kanadi.

Iz svoje lastne skušnje po večini dobro vemo, da je začetek skoraj vedno najtežji čeprav križev tudi kasneje ne zmanjka.

Slovenski naseljenci so že pred desetletji začeli v večjem številu prihajati v Kanado, vendar ni bilo prave možnosti za postavitev lastne slovenske cerkve. Težko je v tem oziru tudi sedaj. Velika večina teh, ki si lastne slovenske cerkve želi, je prišla v deželo šele pred nekaj leti in je komaj prebrodila prve težave. Prav zato so nekateri mnenja, da bi bilo morda boljše počakati še nekaj let. Morda, morda tudi ne!

Vrednost daru, ki ga poklonimo svojemu Bogu, pri njem ni cenjena po številkah, ampak po srcu, s katerim smo ga dali, in po žrtvi, ki smo jo s tem doprinesli.

"Postavimo najprej domove sebi, potem bomo šele gradili hišo božjo!" se slišijo glasovi. To zveni precej podobno kot: "Nasitimo se najprej mi sami, če bo še kaj ostalo, pridejo na vrsto drugi..." Da v tem ni veliko krščanskega duha, je jasno. Zlasti mومن govori te besede, ne pa Bogu vdano in v Boga zaupajoče srce!

Je pa veliko ljudi, ki nasprotujejo temu načrtu, ker jim je sploh vsaka cerkev na poti. Ta jih namreč spominja, da ima človek poseben cilj in da se je nanj treba pripravljati s poštenim življenjem, pokoro in zatejevanjem. Prav to jim je pa trn v peti. Žele si le razveseljevanja in uživanja, tega iščejo zanj trošijo. Na te se ne obračamo!

Verni in pošteni ljudje vedo, kaj jim pomeni hiša Božja. V njej iščejo opore in tolažbe v stiskah, moči in vstrajnosti, kadar jih zapuša pogum. Verni slovenski človek se v vsaki priložnosti obrača na svojega stvarnika. Njega prosi pomoči, njemu se zahvaljuje za vse dobrote ki jih prejema iz dneva v dan.

Ta verna slovenska srca so tista, ki žele, da bi slovenska cerkev v Torontu čimprej stala, da bi imeli tam svoje zbirališče in tih prostor za razgovor z Bogom.

Mi v Združenih državah smo bratom v Kanadi dolžni pomagati. Podprimo jih, da se postavijo na svoje noge! Naša pomoč bo dala poguma tudi omahljivim in neodločenim. Potegnili jih bo za seboj. Cerkev Marije pomočnice naj postane središče naših rojakov v Kanadi tudi z našo pomočjo. Darujmo vsak po svoji moči, da bo veliki in visoki cilj, ki so si ga Slovenci v Torontu postavili, čimprej dosežen.

Zemljišče za novo cerkev je že kupljeno, dovojenje za graditev izdano, treba pa je sredstev in te lahko prispevamo tudi mi. Kanadski rojaki nam bodo gotovo hvaležni posebno pa slovenski župnik v Torontu Rev. dr. Jakob Kolarič, ki posveča vse svoje moči uresničitvi te velike zamisli.

Vsi rojaki v Združenih državah, ki žele prispevati za slovensko cerkev v Torontu, lahko pošljejo svoj dar na: The North American Bank, 6131 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Anton Grdina, st.

Dosti novih naročnikov želi

Forest City, Pa. — Drugi mesec mi bo potekla naročnina za Ameriško Domovino, pa bom za prihodnje leto plačala že zdaj, da ne bi kasneje morda pozabila. Brez Ameriške Domovine bi mi bilo zelo težko in dolg čas. Vse tako rada berem. Pisma, ki jih dobivam iz starega kraja, mi povedo da je vse res, kar AD piše o tamkajšnjih razmerah. Piše vedno po pravici in se zavzema za dobro stvar. Zato ji želim veliko novih naročnikov.

Iz stare domovine sem dobila

Partizanski nagrobnik v Velikovu

Leta 1947. so prenesli na pokopališče v St. Rupertu pri Velikovu truplo 84 partizanov, ki so padli v bojih proti nemškim policijskim četam v velikovskem okraju. Na močnem podstavku so postavili kot spomenik padlim partizanom iz bron skupino dveh moških in ženske v naravni velikosti. Skupina naj predstavlja idejo, za katero so se padli borili. Na podstavku pa je napis: PADLIM ZA SVOBODO V BORBI PROTI FAŠIZMU. To skupino na podstavku so v jutru dne 10. septembra t. l. razstrelili z dinamitom doslej še neznani storilci.

Avstrijsko notranje ministrstvo je odredilo strogo preiskavo zaradi razstrelitve spomenika. Do trenutka, ko to pišemo, še ni slovenski človek se v vsaki priložnosti obrača na svojega stvarnika. Njega prosi pomoči, njemu se zahvaljuje za vse dobrote ki jih prejema iz dneva v dan.

Jugoslovanski poslanik na Dunaju je v zunanjem ministrstvu protestiral zaradi tega. Namestnik koroškega deželnega glavnega glavarja Krassnig pa se je opravičil zaradi razstrelitve spomenika pri namestniku jugoslovanskega konzula v Celovcu.

Šovinizem, ki vodi v nesrečo V zvezi z gornjim poročilom je celovski NT zapisal med drugim tudi naslednje besede: "Ako je v življenju ni prave demokracije je veljalo doslej po vsem svetu, da sme na grobovih vsakdo postaviti spomenik, ki naj izraža idejo, za katero je umrl živel in morda za njo tudi umrl. Zunanji izraz tega spomenika ne sme žaliti verskih čustev in cerkvenih predpisov. Če je bil partizanski spomenik na pokopališču v St. Rupertu postavljen, je odgovarjal predpisom, ker drugače bi tam ne stal. Zato je razstrelitev zločinsko delo, ki kaže, kam vodi narodna in idejna nestrpnost. Tak šovinizem more voditi v nesrečo posameznike pa tudi cele narode in države. Najmanj pa more tak zločinski šovinizem pripomoči do mirnega sožitja med dvema narodoma na Koroškem in med dvema sosednima državama."

Iz sovraštva do Slovencev Pisatelj Karel Mauser je k zgornji stvari napisal načelen

sporočilo, da je že aprila tam umrl moj stric Jakob Švigelj (žnidarjev) iz Bezuljaka na Notranjskem. Učakal je 92 let. Če se ne motim, je pokojni Debevec v svoji koloni "Če verjamete, al' pa ne" žnidarjevega Jakoba nekajkrat omenil. Naj v miru počiva!

Po omenjeni koloni mi je še zmeraj dolgčas. Pokojni Debevec je zmeraj kaj španskega in zanimivega povedal. Škoda ga je bilo, ko je tako zgodaj legel v grob. Naj v miru počiva!

Uredništvu in vsem bralcem lista lepe pozdrave!

Mary Shivitz.

KOLIKO AMERIKANEC VERUJE V KRISTUSA

"The Catholic Digest" objavlja rezultate ankete o veri v Kristusovo božanstvo. Rezultati so naslednji: 74% Amerikancev veruje v Kristusovo božanstvo. 12% Amerikancev pa smatra Kristusa kot navadnega verskega poglavarja. Pri podrobnem študiju so ugotovili: čim več let višje šolske izobrazbe imajo vprašanci, tem manj vejo o Kristusovem božanstvu.

K sodobnim svetovnim problemom

Državni tajnik John F. Dulles je pred Združenimi narodi orisal cilje zunanje politike Združenih držav. Njegov govor so vsi navzoči, razen Sovjetov in njihovih satelitov, z navdušenjem pozdravili.

Dulles je ognjevito pozival Sovjetijo, naj sodeluje z Zahodom pri reševanju mednarodnih vprašanj kot so Koreja, Indokina, Nemčija, Avstrija. Obljubil je da bo Ameriška pokazala sama duha in razpoloženje, ki ga želi imeti pri drugih.

Ureditev teh vprašanj bo zgledila pot za mednarodno nadzorstvo nad atomskim orožjem in oboroževanjem.

Med drugim je državni tajnik poudaril, da Združene države ne mislijo osvoboditi narodov za železno zaveso, čeprav niso pripravljeni za stalno priznati njihovo podrejenost kremeljskim oblastnikom.

Združeni narodi imajo trenutno največ preglavic z mirovno konferenco glede Koreje in pa s sprejemom komunistične Kitajske v svojo sredo.

Komunistom ni veliko do razgovorov, kot vse kaže. Severnokorejski pilot, ki je zbežal z MIG 15 letalom v Južno Korejo, je vedel povedati, da računajo v Severni Koreji z obnovitvijo bojev v Koreji.

Ameriško vabilo za določitev kraja in časa konference je ostalo brez odgovora. Washington je preko švedske komuniste ponovno vprašal, kaj mislijo o tem ali bi jim ne bilo prav, če bi se konferenca začela 15. oktobra v San Franciscu, v Honolulu na Havajih ali pa v Ženevi v Švici. Odgovora doslej še ni.

Andrej Višinski, sovjetski zastopnik pri Združenih narodih, je predložil, naj bi se konferenca udeležili na vsak način tudi "nevtralc" — Indija, Indonezija, Burma. To misel je podprl tudi indijski predsednik Jawaharlal Nehru in pri tem ostro napadel stališče Amerike. Pekinški komunistični radio je že nekajkrat oznanil, da se komunisti konference, kot jo predvidevajo Združeni narodi, ne bodo udeležili.

Združeni narodi so na predlog Amerike na posebnem zasedanju v avgustu sklenili, da imajo pravico udeležbe na konferen-

mednarodni kongres "Nikola Tesla" za izmenični tok. Ob navzočnosti 80 zastopnikov in gostov, med katerimi je bil tudi izredni jugoslovanski poslanik na Dunaju Dragomir Vučinić, je imel prvo predavanje o delu Nikole Tesla profesor ljubljani. Tehnične visoke šole dr. inž. Milan Vidmar nato pa je profesor zagrebške tehniške fakultete dr. Lončar govoril o Teslu kot raziskovalcu.

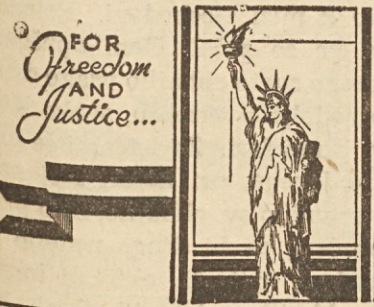
Razne novice

Ko se je zadnjič mudil v Celovcu na obisku velesojma ministrski predsednik Slovenije Miha Marinko, je Avstrijecem obljubil, da bo posredoval, naj bi bil usmerjen tovorni promet iz Labudske doline v Celovec preko jugoslovanskega ozemlja med Dravogradom in Pliberkom, kar je že urejeno pri osebnem prometu. — Po sklepu zavezniškega sveta na Dunaju izdajajo gljive, Francije in še nekaterih avstrijske oblasti od 16. t. m. potna dovoljenja za potovanje v inozemstvo ne samo svojim državljanom marveč tudi vsem tujim državljanom in tudi beguncem in vsem onim, katerih državljanstvo ni ugotovljeno. — 12. t. m. so pokopali na žvabeškem pokopališču znanega mizarkega mojstra iz St. Vida nad Lj., ki je nekaj dni prej prišel v Žvabek na obisk k svojemu bratu tamkajšnjemu župniku. Ta ga je bil namreč povabil, da bi napravil najpotrebnejša mizarška dela v novem farnem domu. Naj počiva v miru!

Indija se je obrnila na komunistično vlado Kitajske s predlogom za razgovore o Tibetu. Kitajci so sicer že nekoč Indijcem povedali, da je Tibet del Kitajske in Indijo prav nič ne briga, kaj oni tam počno, vendar ni izključeno, da do razgovorov vseeno pride.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Pisma uredništvu

Cenjeno uredništvo A. D.!

Prišel sem v nov kraj in mi, prosim, pošiljajte časopis na priloženi naslov. Tukaj težko dobiti kako slovensko čtivo. Zato kaj kmalu priromala "Ameriška Domovina." Slovenca sva tukaj samo dva. Ko prijadra pa Ameriška Domovina bomo seveda že kar trije. Zelo bi bil srečen, ako bi mi blagovolili poslati seznam in cene različnih slovenskih knjig. Zelo ljubim romane. "Jutro brez sonca" mi je bilo zelo všeč in kdor hoče temeljito sprevesti in kdor hoče temeljito tirniti, mu to knjigo preko Ameriške Domovine toplo priporočam. Iz dobrih in poučnih knjig in časopisov, kot je A. D., se človek marsičesa dobrega navadi. Kdor pa hoče svoji časti in sebi slabo, pa na naj čita "Prosveto" in njej enako solato. Sicer pa je v tem primeru najbolje, da si naroči "Ljudsko Pravico" iz Ljubljane. Mnogo pristranskih pozdravov uredništvu in bralcem A. D. po vsej širni Kanadi in Ameriki.

Frank Melan
Horetzky Creek - Kemano
B. C. (Canada).

Cenjeno uredništvo!

Prosim, da mi oprostite, ker že

prej nisem poravnal naročnine za list. Sem bil zelo v zadregi. Tudi me ni bilo doma.

Z listom sem zelo zadovoljen, saj je to edini slovenski list, ki po pravici pove, kaj se je bilo godilo in kaj se še godi našim trpinom v Titovem raju. Da bi se odprle oči nekaterim našim staronaseljencem! Ne vem, kako je pri Vas v Clevelandu. Tukaj v Kanadi, kar sem jih sam srečal, jih ni preveč, ki bi bili kaj prida. S kolikor staronaseljenci sem govoril doslej tukaj, so se mi zdeli, da bi bila zanje najboljše rešitev, da bi šli malo na obisk v stari kraj. Hudič ima danes moč, laž pa kratke noge.

Prav lepa hvala vsem, ki sodelujete pri listu. Naj bi Vam dal Bog vedno več sredstev in moči.

Saj vem, da je \$12.00 na leto le skromna vsota. Lepo bi bilo, če bi še sam malo priložil. A jaz nisem še dolgo tukaj in potem veste, kako je. Saj leto je še dolgo in se še lahko zgodi. Časopis redno dobivam, hvala. Vas prav lepo pozdravljam.

Vl. Stančič,
133 S. Vidal St.
Sarnia, Ont.,
Canada.

Ontarijskim Indijancem se ne godi najbolje

Fort Frances, Ont. — Pred nedavnim se je vršila v indijanski rezervaciji Manitou blizu tukaj zanimiva konferenca poglavarjev indijanskih plemen, ki še žive po severozahodnem delu provincije Ontario. Pri tej konferenci so bili navzoči posebni odposlanci naše zvezne vlade v Ottawi. Ob tej priliki je povedal glavni govornik med indijanskimi poglavarji Tom Favelle belim odposlancem cel rožni venec pritožb in drugih manj veselih reči. Ena glavnih pritožb glavarja Favelle je bila ta, da se domala vsi Indijanci, ki se na tak ali drugačen odtegnjejo svojemu načinu življenja in gredo med belo "civilizacijo", nepoboljšljivo pokvarijo: skoraj vsi postanejo prave pijane barabe.

Ta pritožba je v ostrem nasprotju z namenom belih komisarjev za indijanska vprašanja v Kanadi, da bi Indijancem — demokraciji — dovolili legalno obiskovanje pivnic. Vsi glavarji na tem sestanku v rezervatu Manitou so se pridružili glasniku Favelle in se ostro izražali proti temu namenu. Glavar Jim Horton, ki mu je pokorna rezervacija Manitou, je dejal potem tolmača: "Izkazati nam hočete svobodo uživanja alkoholnih pijač in zraven nam ponujate svobodo udeležbe na volitvah." Nadaljeval je, da bi Indijanci s tem izgubili vse tiste prednosti, ki so si jih priborili v preteklem času ob različnih uradnih dogovorih in pogodbah. Ontarijski minister za dobrodelnost, ki je bil na tej konferenci v Manitou prisoten, je naglo prosil za besedo in dejal, da vladni odposlanci Indijancem ne stvari le svetujejo in da če jih Indijanci neujejo sprejeti, jih pač v to ne bodo silili.

Konferenca se je vršila na prostem ob pripeki vročega sonca. Glavarji so bili skoro vsi v slikovitih perjanicah. Sestanek je bil na bregovih Deževne reke, ki teče skozi rezervat Manitou. Večina pritožb, ki so jih plemeniti glavarji na tej konferenci iznesli, so stare prav toliko kakor podpisi prvih pogodb, ki so jih

Indijanci severozapadnega dela provincije Ontario sklenili z vladnimi predstavniki že desetletja nazaj. Miza, za katero so sedeli, je bila pogrnjena z razcefrano in od prahu časa obledelo britansko zastavo. Za tolmača pri konferenci je bil protestantski misijonar Sanderson, ki menda že vse življenje deluje med tamšnjimi Indijanci in domala perfektno pozna njih jezik in običaje.

Glavar Horton je pripovedoval Sandersonu, ki je tolmačil belim predstavnikom takole: "Če bi hotel naštetati vse tiste garancije, katere so nam svoj čas zagotovili v pogodbah, pa jih danes več nimamo, ker so tam jih vzeli, bi se stemnilo nebo."

Nadaljnje pritožbe so se tika le predsodkov, ki jih imajo oblasti napram indijanski mladini in pa možnosti služb za indijansko mladino. Šole, so dejali indijanski poglavarji, so večinoma v nezdravem in kaotičnem stanju. Belo odposlanstvo si je na svoji turi skozi indijanske rezervate ogledalo dejanski stan poslopj za šole na licu mesta ni ugotovilo, da pritožbe niso popolnoma na mestu. Zlasti odlično urejena je bila neka katoliška šola za Indijance. Hkrati se je odposlanstvo tudi prepričalo, da Indijanci marsikol prav po indijansko nemarno opuščajo najbolj plodno zemljo.

Kljub vsem raznoterostim, s katerimi so se na konferenci bavili, izgleda, da je bilo vprašanje alkoholnih pijač vendarle najbolj aktualno in kljub temu, da so vsi indijanski glavarji priznali, da alkohol uniči vse tiste Indijance, ki gredo v civilizacijo, so nekako pristali na to, naj bi Indijanci v rezervatih le uživali zakonito pravico za nabavo alkoholnih pijač za trezno uporabo.

Opazovanja so pokazala, da prečita učenec 7. razreda osnovne šole okoli 230 besed na minuto, učenec višje šole (high school) od 260 do 300 in starejši slušatelj univerze do 350.

Mimogrede

Smrčanje, pravijo, ni tako nedolžna in preprosta stvar; v Ameriki je bilo zaradi tega precej ločitev in celo nekaj umorov. Iz mesta Seattle, Wash. prihaja poročilo, da je tamkaj neka gospa, ki je sama trpela na nespečnosti zaradi smrčanja svojega moža, izumila posebne vrste nočni "nagobčnik", ki dovoljuje ljudem, ki so podvrženi smrčavosti, le lahko dihanje skozi nos. Izum je patentiran. Časopisi so prinesli novico z bombastičnim naslovom: "Novo upanje za nespeče ženske!" (Kakor da bi ženske sploh ne smrčale; op. ur.).

Na Delavski urad v Winnipeg je prišla z unije v mestu Flin Flon, Man. zahteva, naj tozadevni uradniki razčistijo zadevo obdolžitve v smislu diskriminacije proti novonaseljenim delavcem, ki so zaposleni pri gradnji kraka železniške proge družbe CNR pri jezeru Lynn v severni Manitobi.

Kanadski predstavnik pri Zdr. narodih je pretekli teden jasno povedal, da se Kanada najbrž ne misli udeležiti morebitnih ponovnih bojov, ki se utegnejo raznetiti na korejski fronti, koder traja zdaj premirje.

Strokovnjaki pravijo da bi v primeru eksplozije atom. bombe v mestu Toronto rabili 1000 gasilnih cevi. Mesto bi v tem primeru porabilo na uro 60 milijonov galonov vode. Upati je, kajpada, da do česa takega nikoli prišlo ne bo.

Predsednik Louis St. Laurent je govoril pretekli teden ameriškim veleposlanstvom, ki so zborovali v Montrealu. Predsednik je dejal, da se mu zde ameriški veleposlanstvi župani primerni ustvarjalci javnega mnajanja in je zato posvetil večino svojega govora perečim vprašanjem kanadsko - ameriških trgovinskih odnosov.

Otok Newfoundland, ki je bil postal pred nedavnim deseta kanadska provinca, je bil že stoletja znan kot eno najboljših ribiških letovišč v Atlantskem oceanu. Zadnje čase pa je začelo ribolovstvo na Newfoundlandi občutno pešati. Vzrok temu naj bi bilo dejstvo, da kanadska vlada ne podpira umetnega vzdrževanja primernih cen ribjemu mesu.

Duhobori — orodje Sovjetov

Ottawa, Canada. — Po izvirnem poročilu, ki ga prinaša od svojega posebnega dopisnika otawski časopis "The Evening Citizen" iz mesta Montevideo v Južni Ameriki, naj bi bili botrovali nagim paradam sinov svobode, verske ločine britskokolumbijskih duhoborov sovjetski komunistični agentje na delu v Kanadi. Tako, pravi poročilo, je izjavil v mestu Montevideo v južnoameriški državi Uruguay duhoborski vodja Peter Sorokin, ki se je bil pred nekaj meseci podal na pot, da bi našel za svoje duhobore novo domovino. — Peter Sorokin je bil nad poročili zadnjih duhoborskih parad požigov in miniranj "zaprepasčen" in je dejal, da so poročila onemogočila domala vsa upanja za njegovo nadalnje pogajanje z urugvajsko vlado v smislu preselitve duhoborov v to deželo iz kanadske provincije Britska Kolumbija.

Kakor je znano, so vprizorili sinovi svobode verske ločine britskokolumbijskih duhoborov pred tedni nudistično parado, zaradi česar je policija aretirala nad 150 duhoborov. Policija je odpremila te duhobore na jetniško farmo Oakalla blizu Vancouvera. Tam so začeli v znak protesta z gladovno stavko. Blizu polovica duhoborov in duhobork je na tej farmi zavoljo prostnega stradanja tako opešalo, da so bili označeni kot nesposobni, da bi jih obsodili proti obstoječim kanadskim zakonom. Vsi pa, ki so jih doslej sodili, so se vedli pred sodnikom, ko da jim je prav vseeno, kaj pravi oblast. Med ženskami je ena samo zgovorila pozdrav: "Slava Bogu", ki je tradicionalno ruski (in duhoborski) pozdrav.

Kanadski časopisi so v zadevi postopoma z duhobori zelo deljenih mnenj.

KDO BI HOTEL DAROVATI?

Pri sestrah Božje Previdnosti v Kingstonu, Ont., smo naročili 20 amiktov, 20 korporalov, 20 purifikatorijev in 20 prtičkov za lavabo. Plačali bomo blago za to cerkveno perilo. Stalo bo \$77. Delo bo brezplačno izvršila neka dobra duša, ki noče biti imenovana. Ali bi se našel med Slovenci v Kanadi ali v Združenih državah kak plemenit dobrotnik, ki bi hotel pokriti gornji znesek? Vse imenovano perilo se rabi pri sv. maši. Zlasti korporali in purifikatoriji so v neposrednem stiku z Najsvetejšim. Dobra duša naj se javi Rev. Jakobu Kolaricu C. M., 210 McCaul St., Toronto 2-B, Ont.

Kaj pišejo dobrotniki?

Slovenski župnik v Torontu dobiva skoraj vsak dan pisma, ki pričajo, s kakšnim odobravanjem naši rojaki po širni Kanadi in Združenih državah spremljajo naše delo za slovenske cerkev.

Gospod Maks Planinc iz Edmontona, Alta. piše: "Prilagam Vam denarno nakaznico za \$10, da bo za kako opeko ali bolje: za kak "two by four" za slovenske cerkev v Torontu.

Mariji sem že veliko dolžan, pa bi jo tokrat prosil, da bi mi dala kaj kmalu redno zahajati v to Njeno svetišče. Bog Vam z obilnim blagoslovom poplačaj trud in skrb!

Iz Burns Lake, B. C. pišeta dva slovenska fanta: "Tudi midva prilagava skromen dar za opeko za Marijino hišo, ki jo nameravamo graditi v Torontu. Sva knapa in veva, da Mariji dolgujemo več kot ona nama, ker sva vsak dan več tisoč čevljev pod zemljo, in to že več let, in zmeraj imava srečo. To je znak, da Marija vse, kakor ni pozabila na naju. Le s korajžjo naprej in Bog naj blagoslovi Vaše delo, da se čimprej uresniči cilj, po katerem gotovo vsi Slovenci hrepenimo. Jaz, Ivan Potočnik, prilagam \$3.00, moj kolega Jože Bregar pa \$2."

Iz Malartic-a, Que. smo prejeli sledeče vrstice: "Tudi jaz in moja žena sva se odločila, da Vam pomagava pri gradnji cerkve. Zato Vam pošiljam \$40.00 in sicer \$20.00 za kip presv. Sreča Jezusovega, a drugih \$20.00 za kip žalostne Matere božje. Dalje Vam želim obilo sreče pri gradnji cerkve, zraven Vas prosim, da nama začnete pošiljati "Božjo besedo." Vam vdana Tone in Veronika Plut."

Najkrajše pismo je prišlo iz Colorado Springsa Colo.: "Za kameček v cerkvi Marije Pomagaj \$1.00. Slovenska dijakinja." Mr. Anton Grdina st. iz Clevelanda pa nam sporoča, da se tu

di njemu oglašajo vedno novi dobrotniki. V zadnjem času so bili tile: Mrs. Orazem in njen sin sta darovala \$100.00; Mrs. Frank Bogovič \$20.00; Mr. Franc Komin \$2. Vsi trije dobrotniki so iz Clevelanda. Mr. Anton Grdina sam pa je priložil iz svojega še \$25.00. Denar vlaga na naš račun v banko v Clevelandu. (North American Bank Co.)

Ob zaključku tega članka smo prejeli še sledeči pismi: "Dragi

Iz kanadske zgodovine:

Britska Kolumbija

Kanada bi pomenila danes brez posesti svoje pokrajinsko najlepše province Britske Kolumbije in njene tihomorske obale mnogo manj, kakor pa pomeni. Tisti, ki gledajo na Kanado kot na deželo gospodarske bodočnosti, se seveda ne ustavljajo ob krasotah narave v tej provinci ampak ob dejstvu, da pomeni ta obtihomorska provinca naše dežele kanadsko "okno" proti Daljnem Vzhodu. Zanimiva je tudi ugotovitev, da sta obe glavni britskokolumbijski pristanišči, Vancouver in Prince Rupert, bližja trgovskim tržiščem na Daljnem Vzhodu, kakor je na primer californijski San Francisco. Mnogo je pridobila ta naša najzaprtejša provinca z otvoritvijo pomorskega prometa skozi Panamski kanal.

Preden so začeli graditi v to pokrajino prvo železnico — Canadian Pacific Railway — je nek nasprotnik povezave kanadskih obtihomorskih naselij, v kolikor so dotlej obstojala, imenoval Britsko Kolumbijo "morje gora", toda to je bilo pretirano: provinca Britska Kolumbija ali kakor jo pišemo včasih s kratko B.C., ima mnogo bogatih polj po svojih rečnih dolinah in prav posebnokrog ustij teh rek, poleg tega pa ima neizmernega bogastva v svojih rudah, v svojih gozdovih in bogatem ribolovu.

Poljedelstvo v B.C. se je začelo, kakor po večini zapadnega dela te ameriške celine, z značilnimi velikimi posestvi, ki jih imenujejo "ranch", toda že tako zgodaj kot l. 1870 so začeli s prvimi poskusnimi sadnimi farmami v dolini Okanagan na jugu provincije. Skromni začetek umnega sadjarstva v Okanagan Valley je pomenil uspeh: danes je Okanagan središče vse britskokolumbijske sadne industrije. Ker v notranjih dolinah Britske Kolumbije običajno ni bogve kako veliko dežja, so morali reševati problem uspešnega pridelovanja pridelkov z umetnim namakanjem.

Glavni proizvodi Britske Kolumbije pa seveda niso poljedelski pridelki ampak rudniški zakladi pod planinami te provincije in pa les, ki so ga bujni iglasti gozdovi po Britski Kolumbiji polni. Večji dotok prebivalstva v Britsko Kolumbijo zaznamuje kanadska zgodovina okrog l. 1850, kmalu potem, ko so imeli v Kaliforniji znano "hajko za zlato", ali kakor je znana pod imenom "gold rush". Pol stoletja kasneje, l. 1900, je ostalo po B.C. le še malo poklicnih "rudosledcev"; razvili so se rudniki, ki pridobivajo zlato kakor tudi druge rude s pomočjo vrtnja v živo skalo. To je pomenilo gospodarsko organizacijo; treba je bilo pripeljati v deželo

župnik Jakob Kolaric! Midva z dalje pa je naselbina spreminila svoje ime v Vancouver, svoje lice pa v majhno vele-mesto, ki je danes tretje največje v Kanadi.

Tretjina vsega prebivalstva v B.C. živi danes v samem Vancouveru ali njega bližnji okolici.

Kaj je krepot

Katehet v šoli: "No Tonček, povej mi, kaj je vršina ali krepot?"

Tonček: "Krepot je, to je, to je — žganje."

Katehet: "Kaj?"

Tonček: "Da. Moja babica me zmerom pokliče, kadar jo kaj boli in me pošlje po žganje. Pravi, da jo žganje krepi."

Moški dobljo delo

ASSEMBLERS

FOR MACHINERY

Machinists

Izkušeni

Visoka plača od ure

Nadurno po 40 urah

Prosta zavarovalnina

Hospitalizacija

Plačane počitnice

(Novi Amerikanci sprejeti)

NATIONAL TOOL CO.

11200 Madison Ave.

(193)

FORD MOTOR COMPANY

Clevelandska tovarna

sprejema prošnje
od

Novih Amerikancev

ki govore nekaj angleškega. Ta firma nudi visoke plače, dobre delovne pogoje in varnost za bodočnost. Zdjaj preiskujemo sposobne može za vsa različna dela. Prosimo oglasite se v našem employment uradu osebno na Engle Rd., južno od Brookpark. Če živite izven mesta, pišite na

FORD MOTOR CO.

17601 BROOKPARK RD.

Cleveland, Ohio

(196)

MALI OGLASI

Lot naprodaj

Prodaja se lot 45x140 na Beverly Hills v Euclidu, med Euclid in Chardon Rd. Kličite KE 1-2142. (194)

Stanovanje se odda

5-sobno stanovanje je na razpolago odraslim. Kličite MU-1-2372 med 4. in 5. uro.

4-sobno stanovanje se odda

4-sobno stanovanje se odda odraslim osebam. Kličite UT-1-7546. (193)

Mi pripravimo

ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd. KE 1-0034
Cleveland 10, Ohio
Naročila sprejemamo in izvršujemo po pošti tudi za Cleveland

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, Agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo

IVanhoe 1-4221

18115 NEFF ROAD

JOHAN BOJER:

IZSELJENCI

ROMAN

Končno mora oditi. In visoka vitka žena se napoti od ene kočice do druge, ki je v daljavi. Ni še napravila veliko korakov, ko je majhna hiša za njo že vtonila v ravnini. Ne vidi še svoje, ampak le dolge zelene proge njiv pod nebom. Nihče je ne vidi, vendar se rahlo sklana predse, da bi skrila, da v pasu ni več tako vitka, kakor je bila prej. Ampak tam na nebu visi siv oblak. Ali bi vendarle dež? Bog daj, da bi bilo tako, zaradi Ola. Oblak meče celo pokrajino senco na ravnino, zdi se, kakor bi nebo hotelo širiti grozo. Podobno je spominom z doma, ki se zbirajo tukaj v divjini vse bolj nagosto in vse bolj mračno okrog nje. Da, da, tukaj boš umrla brez pomoči, ko pride ta otrok, ki si ga spočela s požigalcem. Tako zveni očetov glas, ko prihaja ponoči v sanjah k njej. Pokrajina sence je zdaj tik pred njo, sredi nje je kočica, v kateri Ola morebiti še spi. In skozi vse te soparne sence mora zdaj v kočico. Nedelja. Tako dolga je, tako brezupna tukaj v divjini.

Tudi Anton Noreng je bil danes na poti. On, ki je bil vajen v vsem vpraševati mater za svet, je moral namesto pri njej iskati pomoči pri drugi ženski, pri Karen Skaret. Njen blede, široki obraz z velikimi očmi ga je tako zelo spominjal na njegovo lastno mater. V njeni bližini se je čutil varnega. Nogavice je treba zašiti, hlače, iz katerih gledajo kolena. "Kaj praviš k temu, Karen?" in srajce, ki jih kljub vsemu trudu ni mogel oprati do belega, čeprav jih je še tako drgnil z milom in mencil! "Karen, ali veš za svet?"

Napravil je brezupno otroški obraz in jo proseče pogledal. Da, da, Karen je Karen. Nobena od žensk ni za toliko ljudi šivala nogavic, prala in krpala kakor ona. Ampak pomagala ji je Pavlina in razen tega — da bi fantu odrekla pomoč tega ni mogla. "Kaj pa je spet," je vprašala, "kaj misliš, da nimam nobenega drugega opravka, kakor ukvarjati se s teboj?" Ali to je rekla tako mило, prav kakor mati lahko karna svoje otroke. "No, da, govori ti moraš s Pavlino," je rekla, čeprav je dobro vedela, da bo napravila sama. In Anton je postal skoraj malodušen, ko je vprašal Pavlino.

Mala je stara že dvajset let, majhno dekle, seveda z nekaj

solnčnimi pegami na nosu. Ampak kadar je imela v nedeljo svoje plave lase počesane in spletene, bi človeka skoraj zamikalo, da bi ji pisal pisemce. Pavlina se je zasmejala, ga pogledala od strani, oponašala mater in rekla, da se bo že našla kaka pomoč. "Položi tja," je rekla. "Videl bom, če bom zvečer še utegnila." Prav kakor mati.

"Kako je pri vas doma?" vpraša Kal, ki leži na postelji. "Ah, dan za dnem je enako." Antonu uide tih vzdihljaj. "Ali imata še kave?" vpraša Karen. "Ah, treba je varčevati. Jo je ves neumen nanjo in jo kuha, kadar me ni doma." — "No potem sedi in počakaj," pravi Karen, "tako bom skuhala kavo za nas vse."

Res, ko Anton tako sedi in gleda starše in otroke zbrane, se počuti prav tako, kakor bi bil doma.

Obsedi in pozablja, da mora iti, dokler ni tako pozno, da ga morajo kar vreči iz kočice.

Morten Kvidal leži v kočici na pogradu s pipo v ustih in s knjigo v roki. Mati mu je bila v zaboj položila sveto pismo in cerkveno pesmarico, on sam pa je pridejal še "Synove Solbak-

ken", "Asbjornsenove pravljice" in "Snorreja Sturlasona zgodbe o kraljih". To so pustolovščine, ki jih bere. Ni mu težko ubežati v staro domovino in vdihavati tamkajšnji zrak, če ima v roki tako knjigo. Vsi ti podzemski in nadzemski duhovi se spreminjajo v sile, ki prebivajo v njem samem. Ko zapre oči, jih vidi v svoji notranjosti. Hulder, kaj je Hulder? Kako jim je razlagal vočitelj okrožne šole? Hulder je zeleni breg, ki se prebudi in zaživi. Zeleni breg pa je del naše lastne narave. Nikoli ni tega tako razumel kakor zdaj, ko gleda iz tako velike daljave. In kljub temu je odpotoval, a ne za zmeraj, o ne. Ali ne čuti neprenehoma v sebi stare domovine? Ko bi je znal zlagati pesmi! Pisal bi o dolinah, o slapovih, o gorah, o gozdovih, o svetlih nočeh v človekovi duši. Da, da, ampak zdaj leži tukaj tisoče milj oddaljen od vsega tega.

Nedeljski počitek ima in privoščiti si sanjarjenje in prepušča se mislim. Preteklo zimo je od Helene prejel nekaj pisem. Tako lepa so bila, hrepnela in koprnela je po njem, zdaj vidiš, kako je! Ali moreš razumeti, zakaj se brani priti semkaj? Ti ji najbrž vendar nisi dovolj dober. Sestanka in pisma se ji zdiš vreden, ali ponažati k tebi se noče. Ti ji nisi dovolj dober, ne. In zdaj je cela večnost do mesta in pošte. Vsak petek ji piše novo pismo, ali pisma ne bodo odposlana pred jesenjo. Cel tovor pisem bo, polovico pridelka bo šlo za poštino.

Njena pisma morebiti leže v

PRVA AVDIJENCA NOVEGA SULTANA — Sedeč na prestolu v vladarski palači v Rabatu v francoskem Maroku se novi sultan Sidi Mohamed Ben Moulay Arafa razgovarja z enim izmed kadijev in paš. Njegov prednik živi v izgnanstvu na Korsiki.

POPLAVA — Hudo deževje je povzročilo v Manili na Filipinih poplavo. Narasle reke so preplavile ulice in ceste, kot kaže gornja slika.

mestu in morajo čakati, čakati, in ona tudi. Sicer pa je ves teden eno samo delo in nadloga. Morten dela z zagrizeno upornostjo — zdaj je vendarle prišel do tega da se lahko svobodno razgiblje. Danes šesto sto maalov, jutri dvajset sto. Saj čimprej bo vse obdelal, zgradil poslopje in prodal vse za tisoče dolarjev, tem prej se bo vrnil domov in se vrgel v tisto, kar ga tam čaka. Ali nedelja je nedelja. Danes si popuščaš, jutri pa boš pričel spet z novim zaletom.

Zunaj se začujejo koraki. Odpro se vrata. Per Foll je. Orjaški mož se mora pripogniti, da more noter. Obleden je nedeljesko, v beli srajci in odpetem telovniku, in lasje in brada so lepo počesani. "Torej tukaj ležiš in se izteguješ," pravi.

"Tako je. Le vstopi." Klop je zaškripala ko je Per Foll sedel. Z gornjim telesom se je sklonil predse in si glavo podprl z dlanmi.

"Nedelja je dolga," pravi in

UNION INSURANCE AGENCY

3496 East 93 St.
MA 1-3786

VSEH VRST
ZAVAROVALNINA
V uradih odvetnika
Frank V. Opaskarja

ZVEZA SLOVENSkih DRUŠTEV NAJSVETEJŠEGA IMENA

Ustanovljena

30. maja

1938

Clevelandu,

Ohio

"VSAK KATOLIŠKI MOŽ NAJ BI BIL ČLAN DR. NAJSV. IMENA"

Pokrovitelj: prevz. škof DR. GREGORIJ ROŽMAN
Častni duhovni vodja: RT. REV. J. J. OMAN, 3547 E. 80 St.
Duhovni vodja: REV. VICTOR CIMPERMAN, 15519 Holmes Ave.
Častni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62 St.
Predsednik: JACOB RESNIK, 3599 E. 81 St.
I. podpredsednik: MATT F. INTIHAR, 21491 Naumann Ave.
II. podpredsednik: JOHN STOPAR, 245—15th St., Barberton, O.
III. podpredsednik: JOHN TURK, 3473 E. 76 St.
Tajnik: FRANK A. HOČEVAR, 21241 Miller Ave.
Blagajnik: LAWRENCE PAVSEK, 15312 Holmes Ave.
I. nadzornik: ANTON MELJAC, 7820 Union Ave.
II. nadzornik: LAWRENCE PAVSEK, 15312 Holmes Ave.
III. nadzornik: ANTON TEKAVEC, 20303 Goller Ave.
Reditelj: FRANK SNYDER, 3529 E. 81 St.

Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecih: januar, april, julij in oktober. Zveza deluje edino za dobrodelne namene in za uspeh katoliške vere.

Može in mladenice, pristopite v lokalno društvo Najsvetejšega Imena v vaši župniji ter boste postali obenem tudi člani Zveze.

Članom Društva Najsvetejšega Imena

Cleveland, O. — Po neki slavni bitki, ki jo je izvojevalo francosko vojaštvo pod Napoleonom,

se poskuša zasmejati.

"To praviš ti, ki imaš vendar ženo in otroke."

"Hm." Per Foll zamišljeno zatisne oči.

(Dalje prihodnj.)

so francoski generali dejali cesarju: "Danes je najlepši dan vašega življenja." Napoleon pa jim je odgovoril: "Ne najlepši dan v mojem življenju je bil dan prvega svetega obhajila."

Tudi nam, članom Društva Najsvetejšega Imena, se zdi, da je bil naš najlepši dan, ko smo v imenu Zveze imeli pred 15 leti

pri sv. Vidu prvo sveto obhajilo. Nad 500 članov je skupno pristopilo k mizi Gospodovi. Polagoma pa so začeli člani opuščati skupno sveto obhajilo vsako drugo nedeljo v oktobru, vsako leto pri drugi fari. Za letos ni še nič sklenjenega, pri kateri fari naj bi se vršilo sv. obhajilo, zato priporočam, da bi drugo nedeljo v oktobru, to je 11. oktobra imeli sv. obhajilo pri svojih farah, ki bi bilo združeno z majhnim programom. Zavedajmo se, da je Društvo Najsvetejšega Imena vsakemu katoličanu zelo potrebno.

Ko sem ležal težko bolan v bolnišnici sem pozabil na vse, le Društvo Najsv. Imena mi je bilo v veliko tolažbo. Zato bodimo dobri člani, ne le ob vstopu v društvo ali ob plačilu članarine, temveč vse svoje življenje. Kadar vodstvo društva naznani sestanek, skupno sv. obhajilo ali sejo, bodimo vedno navzoči. V zadnjem času so pri večih farah sprejeli vodstvo mlajši, tu rojeni možje, zato je razumljivo, da imajo rajši, če se seja vodi v angleškem jeziku. Naj nas to ne moti, da se seje ne bi udeležili, saj so povsod navzoči tudi taki člani, ki razumejo slovensko in bodo radi vse pojasnili.

Bodimo torej dobri člani Društva Najsv. Imena saj nam bo vedno v pomoč in tolažbo, posebno pa ob zadnji uri, ko bomo njegove zavarovalnine deležni še preko groba, pred božjim Sodnikom.

Jakob Resnik, predsednik.

FIVE POINTS

MILES AVENUE

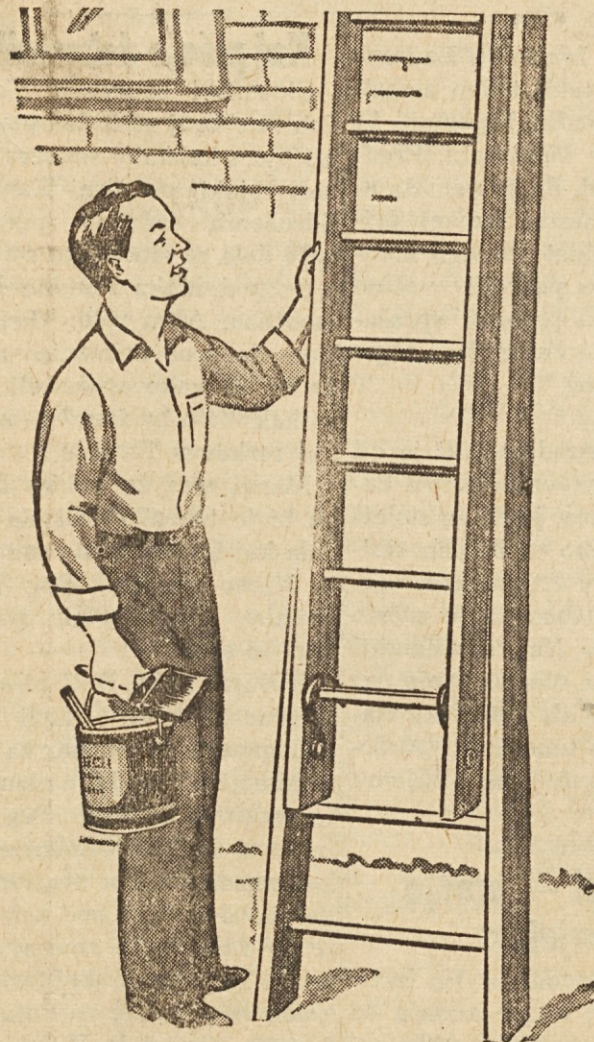
BROADWAY

PEARL ROAD

Sedaj odprto ves dan v sredo od 9:00 do 5:30

Kupite v vaši sosedni Sears trgovini te enodnevnne posebnosti

HOMART LESENE RAZTEGLJIVE LESTVE

16 čevljev

Reg. 14.50

11.88

.20 čev. Raztegljiva lestva	18.50
.24 čev. Raztegljiva lestva	21.50
.28 čev. Raztegljiva lestva	24.50
.32 čev. Raztegljiva lestva	28.50
.36 čev. Raztegljiva lestva	32.50
.40 čev. Raztegljiva lestva	36.50

PRIMER SEALER

Podlaga za zarjavele površine
Reg. 1.29

1 kvart 1.09

Odstranite zarjavelost in barvo. Ta "Primer" uporabljajte pri strešnih žlebih, pri ograjah itd., nato prepleškajte z barvo, ki ste si jo izbrali.

BLEŠČEČE BARVE

Za kuhinje, kopalnice, okraske!
Reg. 1.49

Kvart samo 1.33

Siliconizirane—dajo kot steklo gladko gladino, ki je odporna proti madežem in umazaniji. Lažje umivanje. Pleskanje lahko, dobro krijejo.

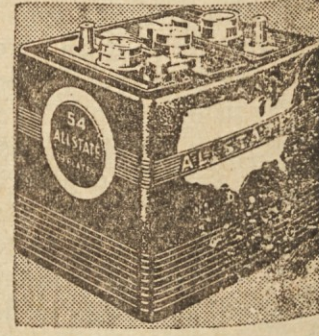

2 ČEV. STOLICE

Reg. 1.49

1.19

Ravno prave za delavnico in dom! Pripravne pri obešanju zaves, pri čiščenju, pospravljanju in pri gospodinskem delu sploh!

ALLSTATE BATTERIES

Reg. 9.45

7.45

in vaša stara baterija
• Zajamčene za 12 mesecev
• 39 plošč za dolgo uporabo
• Kapaciteta 80 amperskih ur

"Satisfaction guaranteed
or your money back"

SEARS

• 4109 E. 131 ST.
• 14922 ST. CLAIR

• 5927 BROADWAY
• 4263 PEARL ROAD